

Art hiszem, a világ úgy legjobb a mint
van, az is jó, hogy vegyest nyújt örömet
's fájdalmat. Az elmúlt év bőségesen
juttatott mindkettőből, de alony a örö-
meiner, legélvezetesebb óráimat emléket
idézte fel bennem, kedves levélleje
viszi az 1895 évben az estipis perepét,
melyben azért füstönt elmerengni,
mert eszünkre jutatja az elmúlt nap
pépseit. Az elmúlt év sok keserűsi-
get el fogom felelni, de soha arórat
a kedves órákat, melyeket felesleges
voltunk az elmúlt évben Önökkel

tölketheni. Igazán nagy érzem, mint
Kármán mondani: portá magyárol, hogy
er Istén kegyelme nyitvánlása volt!

Isten a ki jó volt hozzám a mult évben,
tartsa meg nérem a jövőre is jóindulatú
barátságát, Önöket pedig árasza el az
új évben is minden jóval.

Köszönetet is nem felejtettem el, csak
en tartozom vele.

Egyik hársipen püves üdvöletet levelem
családjának is meggyer 3. i. é-t.

Igyer tisztelője is ha pulcsá beüti,

Kr. 1893. dec. 21.

Rombauerwitz